

[Alfred Jensen.]

behandling sted. De, der sidder nogenlunde godt i det, får udleveret obligationer, så vidt jeg kan se af lovforslaget, hen på slutningen af sommeren, og får altså fri rådighed over dem; men de, der har måttet holde for ved sparebeviserne, har ikke en sådan mulighed. Vi har talt for, at man burde udbetale alle pengene, altså indløse sparebeviserne. Det har man afvist. Vi har stillet ændringsforslag om, at sparebeviserne skulle indløses for en større gruppe personer, end det er sket, og jeg vil rejse det spørgsmål, om der ikke nu, da man skrider til foranstaltninger som de her foreslåede, vil være mulighed for, at de, der har penge bundet i sparebeviser, kan disponere over disse midler i lighed med dem, der ifølge det foreliggende lovforslag får obligationer udleveret.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for den almindelige tilslutning til lovforslaget. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen egentlig også tilsluttede sig lovforslaget, men ønskede sparebeviserne frit omsættelige. Det ærede medlem har nok ikke glemt, at vi har gjort en del sparebeviser indløselige, og jeg ville i og for sig ikke betragte det som særlig lykkeligt, at de skulle være frit omsættelige.

Det ærede medlem hr. Poul Møller håbede, at udleveringen af obligationer kunne ske nogenlunde hurtigt. Det skal vi også nok bestræbe os for.

Nu da jeg hører, at venstres ordfører fylder 65 år den 1. april, må jeg sige, at det bliver altså aprilsnar. Jeg er nødt til at stille ændringsforslag, således at loven ikke træder i kraft den 1. april, men nogle uger senere, da kommunerne har henvendt sig til mig og bedt om lidt længere frist, inden de skal påbegynde udleveringen; men det varer ikke så længe, inden det ærede medlem kan få udleveret sine obligationer.

Alfred Jensen: Jeg gjorde selv opmærksom på, at en del af sparebeviserne er indløst. Det, jeg har talt for, er, at de, hvis sparebeviser ikke er blevet indløst, bliver stillet på lige fod med dem, der ifølge denne lov skal have obligationer, og jeg ville

sætte pris på, om finansministeren i den sidste tid, han er finansminister, interesserede sig for at få dette spørgsmål løst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til boligministeren af Aksel Larsen. („Arbejderboligerne ved Lindø Værft er opført med statsstøtte. Gennem et æskesystem af aktieselskaber er de ikke udlejet direkte til beboerne, men fremlejet som tjenesteboliger. Er dette godkendt af boligministeriet?“).

Forespørgeren (Aksel Larsen): Aktieselskabet Odense Stålskibsværft er blevet udvidet med en ny afdeling, det såkaldte Lindøværft, der ligger ud til Odense Fjord i nærheden af Munkebo. I værftets nærhed er en helt ny by ved at skyde op. Der er allerede færdigbygget 100 boliger, og endnu flere er under opførelse eller planlagt. Dette boligbyggeri er mulig gjort ved delvis finansiering med statslån, ydet efter den tidligere lov om boligbyggeri. Der er i hvert tilfælde bevilget 20 millioner i statslån til Lindøbyen. Hvor mange der er kommet til udbetaling, ved jeg ikke.

Det er, som man forstår, storbyggeri, der er tale om. Der bygges fortrinsvis rækkehuse, dobbelthuse og parcelhuse, og der bygges såvel utraditionelt som traditionelt, elementhuse og teglstenshuse. Både på grund af Lindøs stordrift og på grund af statslånet burde byggeriet være relativt billigt, og huslejen i de færdige boliger burde ikke være høj. Det er den alligevel. Den varierer fra 260 kr. månedlig for et parcelhus ned til 165 kr. for ét værelse med kammer. Desuden skal der ud over huslejen betales 50 kr. a conto i varmebidrag, idet lejerne forpligtes til at aftage varmen fra noget, der hedder Munkebo Forsynings-selskab A/S, som ganske vist er et selvstændigt aktieselskab, men formentlig har samme aktionærer som bolig-selskabet. Desuden er lejerne forpligtet til, som det hedder i kontrakten, uanset bestemmelserne